

DELO IN ŠOLANJE NA DALJAVO

Uvod

Šola na daljavo..., ne sliši se slabo, sprva se nam je vsem zdelo kot odlična ideja in počitek od napornega vsakdana. Po enem tednu pa smo ugotovili, da je bistveno bolj enostavno hoditi v šolo, poslušati predavanja v živo. Sicer pa ni tako hudo, le malo več truda je treba vložiti in malo bolj zbistriti možgane, pa gre. Lahko se zahvalimo vsem profesorjem, ki nam za predavanja in vaje dajo jasna navodila, so pripravljene prisluhniti vsakemu vprašanju in pojasniti dvome. Delo opravljamo prek videokonferenc in mailov, profesorji pa se poslužujejo tudi spletnih učilnic, kamor nam pošiljajo gradivo, ki ga moramo predelati in opraviti naloge, ki jih nato oddajamo in na tak način potrdimo prisotnost. Ne vemo, kaj sledi in kdaj se konča ta negotovost. Vemo samo to, da se želimo vrniti v učilnice, saj delo od doma terjajo svoj davek.

To temo smo izbrali z razlogom, ker tudi sami doživljamo posebne trenutke. Vsak od nas si je izbral eno področje oziroma temo in jo nato raziskoval.

Delo na daljavo in njegov uspeh

Na začetku si dela na daljavo nisem predstavljala. Imela sem občutek, da brez razlage ne bom razumela snovi in na tak način ne bom pridobila znanja, ki bi ga morala. Razmišljala sem tudi o tem, kako bom to izvedla, saj je moja slaba navada, da vse odlašam in naredim zadnji trenutek.

Sčasoma so se moje skrbi razblinile in mi je bilo celo všeč, da mi ni bilo treba iti od doma. Pa še glede ocenjevanja nisem bila tako zaskrbljena, saj se mi je zdelo spraševanje na daljavo lažje. Mislim, da so nekatera ocenjevanja celo prelahka. Sedaj pa preidem k bistvu.

Odločila sem se, da raziščem, kakšen je učni uspeh, odkar delamo na daljavo. Spraševala sem bivše sošolce iz osnovne šole. Veliko od njih je odgovorilo, da je uspeh boljši, saj dobijo iz več ocen eno večjo. Nekateri testov sploh nimajo in dobivajo ocene iz domačih nalog, kjer je lažje priti do lepe ocene. Posamezniki pa so rekli, da je za njih ta način lažji, saj lažje prepisujejo, kot bi sicer v šoli.

Ob analizi statistike sem prišla do ugotovitve, da je uspeh **BOLJŠI**.

Vendar mislim, da temu ni tako, glede na to, kakšne odgovore sem dobila. Uspeh nikakor ni boljši, če ti v glavi od snovi nič ne ostane. Mogoče smo zadovoljni s tem, ko vidimo, kako so naše ocene lepe na pogled, vendar se vprašajmo, zares znamo toliko? Pri nas bo to še posebej vidno, ko bomo imeli poklicno matura. Bomo res vse znali, če ne delamo sproti? Zato sem mnenja, da uspeh ni boljši!

Še strokovno mnenje:

Vodja Središča za kakovost in raziskovanje, gospa Tanja Rupnik Vec, je izpostavila, da gre za dober rezultat, saj samostojno delo zahteva več časa. Vendar je pri tem tudi

omenila, da je negativen vidik tega pomanjkanje socialnega stika in počasno napredovanje.

Posledice šolanja na daljavo

Ko govorimo o šolanju na daljavo, najprej pomislimo na pozitivne stvari, kot so na primer: več spimo, poslušamo pouk iz postelje, ni nam treba iti iz hiše, ko dežuje ali sneži, imamo boljše ocene, lahko jemo med poukom, se lahko izognemo testu, ker nimamo dobrega interneta... Vendar se mnogi od nas v resnici ne zavedamo, da so posledice učenja na daljavo veliko večje, kot si mislimo.

Srednješolci mislimo, da če prepisujemo od nekoga in dobimo 5, da je to za nas super, imamo boljši uspeh in smo rešili zadevo. Ne razmišljamo o svoji prihodnosti in delu, ki ga bomo opravljali; da ne bomo imeli dovolj znanja iz šole, ki bi ga uporabili v službi. Največje posledice bodo imeli prvi razredi, ki imajo šolo na daljavo že dve leti. To pomeni, da že dve leti zamujajo z učenjem PISANJA, BRANJA IN OSNOVNEGA IZRAČUNA. Tega ni mogoče nadoknaditi, ko je enkrat izpuščeno. Žal, so to res trajne posledice za te generacije. Iz svojih izkušenj vem, če se ne naučite ulomkov v osnovni šoli, potem v srednji šoli ta del ves čas pogrešate in se težko prebijete na višjo stopnjo matematike. Predstavljajte si, kaj bo s tistimi, ki se niti $1 + 1$ niso naučili pravočasno ... Med raziskovanjem posledic so se najbolj pokazale psihološke in duševne posledice šolanja na daljavo. Otroci potrebujejo družbo in stik z drugimi otroki njihove starosti. Zaradi te pomanjkljivosti se zdaj pri otrocih ustvarja tesnoba, ki je resna psihološka bolezen. Zaradi učenja na daljavo ne jedo redno, imajo težave s hrbtenico, fizična sposobnost se pri teh otrocih sploh ne razvije, stalno so v zaprtih prostorih ... in še marsikaj, kar je zdaj žal normalno, kasneje pa bodo občutene **posledice**.

Ocenjevanje na daljavo

Na splošno:

Ocenjevanje: Pri ocenjevanju znanja prihaja do velikih dilem, kaj naj se preverja (kateri cilji) in na kakšen način naj se preverja znanje učencev /dijakov / študentov, da bo ocenjevanje čim bolj enakovredno – z upoštevanjem omejitev dijakov. Pri tem je treba slediti Pravilniku o preverjanju in ocenjevanju znanja ter napredovanju dijakov v srednjih šolah. Profesorji lahko ocenjujejo znanje, ki je ustrezno obravnavano in utrjeno. Pred ocenjevanjem je potrebno tudi preveriti znanje s primernimi metodami dela. Za dijake s posebnimi potrebami je potrebno zagotoviti ustrezne prilagoditve (veliko dijakov potrebuje podaljšan čas,...). Pri ocenjevanju znanja na daljavo profesor predstavi načine ocenjevanja že pri preverjanju znanja. Že v tej fazi morajo biti dijaki seznanjeni s kriterijem ocenjevanja na daljavo in prilagoditvami glede na redni kriterij ocenjevanja. S tem bo profesor preveril, ali da način preverjanja znanja primerne / pričakovane rezultate, ali so pokriti cilji ter ali so imeli vsi dijaki primerne pogoje za delo. Zato mora pred ocenjevanjem znanja profesor preveriti, ali imajo vsi dijaki primerne (če je le možno enake) pogoje. Pri ocenjevanju se mora profesor zavedati,

da nimajo vsi dijaki enakih pogojev dela, zato mora biti to od podajanja snovi do ocenjevanja prirejeno tudi tem dijakom. Ker je pouk fleksibilno organiziran, dijaki niso ob točno določeni uri vsi prisotni na izobraževanju na daljavo (zavedati se moramo, da nimajo vsi enakih možnosti ter da imajo lahko sorojence in starše, ki tudi potrebujejo dostop do računalnika), mora biti ocenjevanje tudi temu prirejeno.

Kot primer dobre prakse se je izkazalo, da lahko pri ocenjevanju uporabimo tudi različne načine dela in obravnave snovi:

- sodelovalno delo,
- projektno delo,
- seminarske naloge,
- raziskovanja,
- študije primera.

Profesor je v tem primeru samo zunanji opazovalec, ki v primeru zastoja dela pomaga in usmerja dijake. Dijaki tako lahko delajo sami, v paru ali skupini. S tem bomo lahko spremljali potek dela in natančno videli doprinos v nalogi vsakega dijaka posebej (ko dijaki rešijo nalogo, jo pošljejo na naslov, ki mu ga profesor pri uri pove). Pri oddaji izdelkov morajo biti dijaki povsem pozorni na čitljivost, saj vsak profesor izdelka ne more natisniti in vsakega posebej analizirati. Ocenjevanje in potek dela določi vsak profesor posebej.

Odkar poteka šolanje na daljavo, ali si delal/la preko študentskega servisa? Če je odgovor DA, napiši, kje delaš in kako poteka delo?

Veliko dijakov v naši anketi je odgovorilo z NE (91%).

Zdaj se vprašamo, zakaj ne? Kljub šolanju na daljavo lahko nekaj zaslužimo. Zelo težko pa je 8 ur sedeti za računalnikom, potem delati naloge in se še sproti učiti. Nimajo časa zase, da bi kaj naredili, ali pa se s prijatelji pogovorili. Dokler ni bilo šole na daljavo, so lahko šli ven s prijatelji, potem delali in imeli čas za učenje.

91% dijakov je odgovorilo NE, 9% je pa DA.

Veliko je vprašanj: Kako lahko delaš in hodiš v šolo?

Ali imaš čas za učenje?

Kako in kdaj se učiš?

Ali je naporno delati šolo prek ZOOM-a, potem pa delati?

Glede šole in službe oziroma podjetja, kjer delajo, se je treba čim bolj organizirati.

Če imajo organiziran pouk v šoli, vedo, kaj morajo naprej narediti. Zavedajo se, da šola nikoli ne sme trpeti zaradi službe. Ko so vprašani, ali imajo test prek ZOOM-a, se dijaki čim bolj pripravljajo na to, in takrat se tudi odpočijejo od dela.

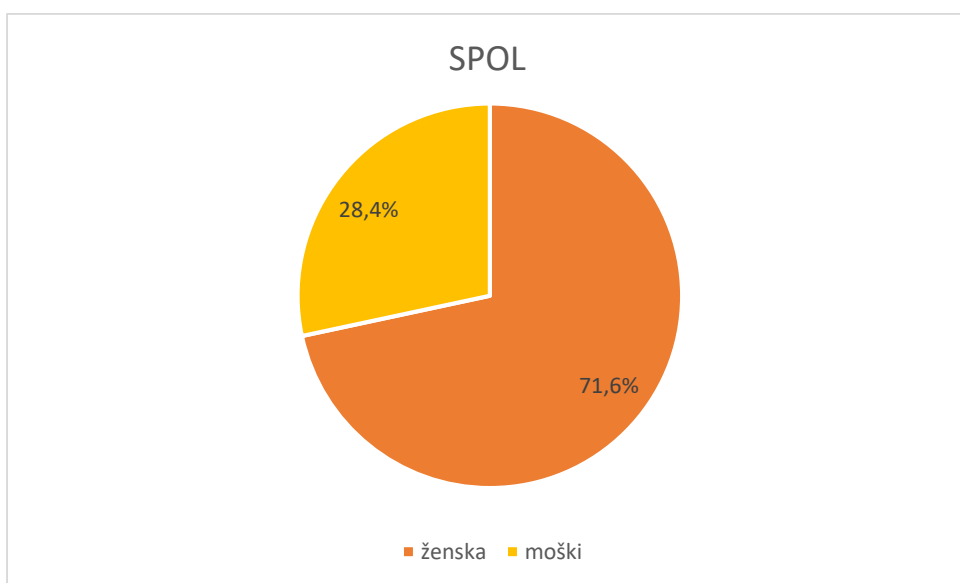
Če imajo ZOOM ure ob 7:30 pa do 14:30, vsak dijak, ki tudi dela, potrebuje čas zase, ima obveznosti, sproti mora delati naloge, prebere kakšno dobro knjigo, gre s prijateljem na sprehod. Tisti, ki po ZOOM urah grejo takoj delat, postanejo živčni, se bojijo za ocene, kako jih pridobiti, radi pa bi tudi nekaj zaslužili.

Anketa o delu in šolanju na daljavo – analiza rezultatov 67 sodelujočih (iz različnih šol in programov)

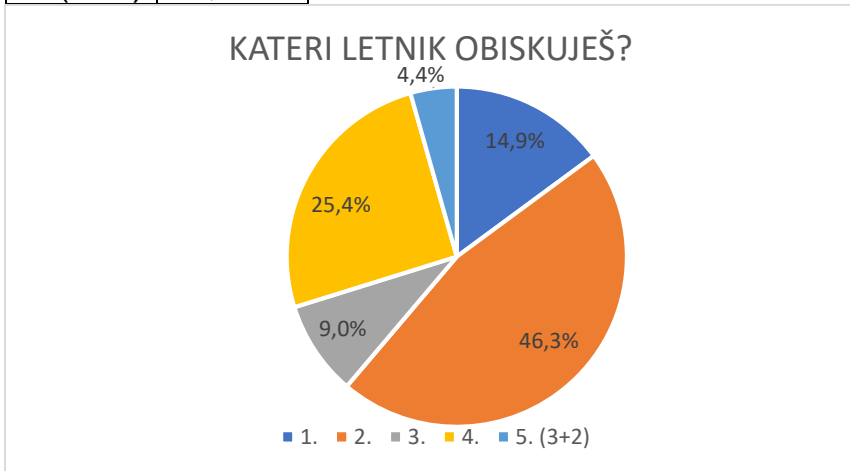
1. SPOL

Ženski	71,6%
Moški	28,4%

2. KATERI LETNIK OBISKUJEŠ?

1.	14,9 %
2.	46,3 %
3.	9,0 %
4.	25,4 %
5. (3+2)	4,4 %

3. ČE SI ZAKLJUČNI LETNIK, KAKO POTEKAJO PRIPRAVE NA MATURO?

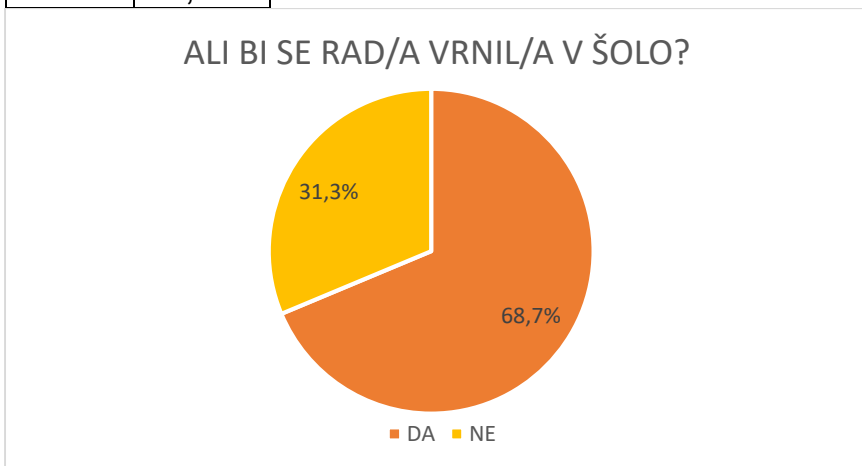
Dobili smo več odgovorov. Nekateri dijaki nimajo občutka, da bi imeli dovolj znanja, drugi ugotavljajo, da je učenje na daljavo zelo naporno, nekaterim pa je tak način učenja pisan na kožo.

Odgovori:

- Sem zaključni letnik in priprave potekajo dobro.
- Težko.
- Slabo, premalo se pripravljam.

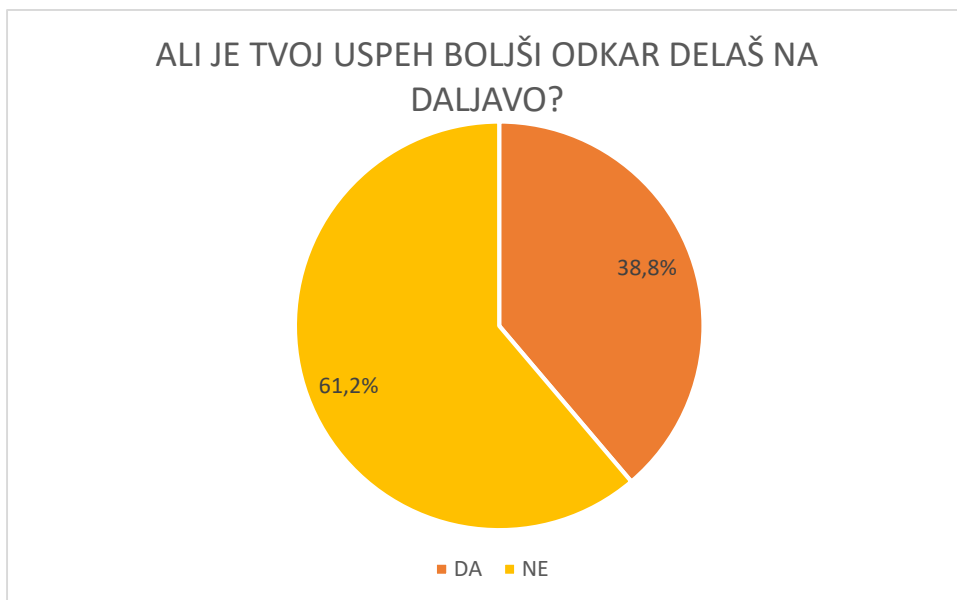
4. ALI BI SE RAD/A VRNIL/A V ŠOLO?

DA	68,7 %
NE	31,3 %

5. ALI JE USPEH BOLJŠI ODKAR DELAŠ NA DALJAVO?

DA	38,8 %
NE	61,2 %

6. NAPIŠI SVOJE MNENJE O ŠOLANJU NA DALJAVO

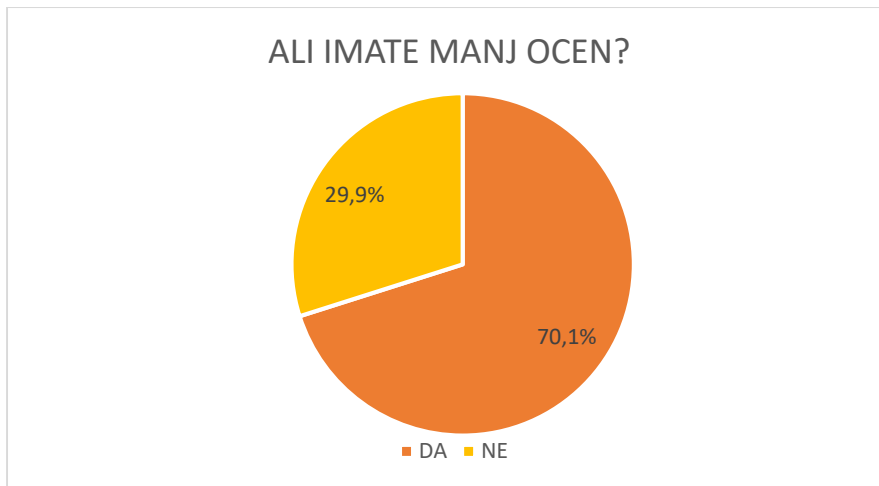
Dobili smo več različnih odgovorov. Veliko dijakom šolanje na daljavo ni všeč, ure so predolge, imajo slabši učni uspeh. Nekaterim dijakom pa je tak način všeč, saj imajo več prostega časa za učenje in druge dejavnosti.

Odgovori:

- Imam več časa za učenje.
- Mislim, da bi bilo bolje, če bi se vrnili v šolo.
- Zdi se mi malo naporno, ker veliko časa preživimo pred računalnikom.

7. ALI SE VAM JE POLLETJE ZDRUŽILO ALI IMATE MANJ OCEN?

DA	70,1 %
NE	29,9 %

8. KAKO NA VAŠI ŠOLI POTEKA SPRAŠEVANJE? (Opiši potek ocenjevanja/mnenje)

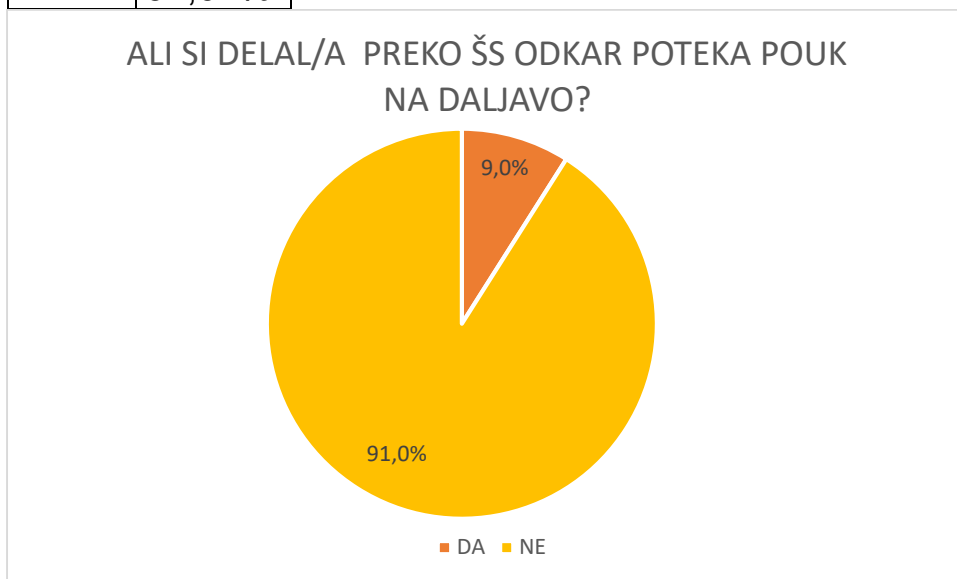
Nekateri dijaki testov ne pišejo, ampak so jih nadomestili s spraševanji, nekateri pravijo, da (lažje) prepisujejo, nekatere šola pa imajo tudi teste in spise. Odvisno od posameznika pa je, ali je to zanj težje ali lažje.

Odgovori:

- Imamo samo spraševanja.
- Spraševanje poteka na zoom-u ali team-sih, teste pa pišemo na examu s prižgano kamero na zoom-u.
- Imamo samo ustna ocenjevanja, ki so manj stresna.

9. ALI SI DELAL/A PREKO ŠS ODKAR POTEKA POUK NA DALJAVO?

DA	9,0 %
NE	91,0 %

10. KAJ MISLIŠ GLEDE ČUSTVENEGA POČUTJA IN SOCIALNEGA ŽIVLJENJA?

Odgovori:

- Grozno, manjka druženje, še posebej nam mladim.
- Slabo, brez motivacije, pogrešam druženje s prijatelji.
- Depresivno.

Veliko dijakov pogreša socialni stike; nekaterih to ne moti, saj se družijo kljub navodilom države, a jih za to ne smemo obsojati. V času karantene veliko ljudem manjka druženje, predvsem mladim. Osnovnošolci so v letih, ko zelo potrebujejo druženje s svojimi vrstniki, saj jim bo to pripomoglo pri prilagajanju v njihovem bodočem socialnem življenju.

Tudi najstniki smo družabna bitja, zato ima družba na nas velik vpliv. Moje mnenje je, da veliko ljudi želi ohraniti socialne stike, imeti fizične stike in se družiti. Sedaj pa veliko časa preživimo na socialnih omrežjih. Kar se tiče čustvene plati, pa je občutno več prepiranja, nezaupanja in razpadov zvez, kar je vzrok omejevanja gibanja na občine, policijske ure... Pari se zaradi tega ne morejo videvati. Na žalost vsakodnevno poslušamo, da so socialna omrežja vzrok velikemu številu zlorab. To je velik problem, saj smo mladostniki zaprti med štiri stene in tako odrezani od družbe.

Čeprav se nekaj dijakov ne želi vrniti v šolo, želijo pa se vrniti v družbo sovrstnikov. Da do tega pridemo, moramo stopiti skupaj in pomagati drug drugemu, ohranjati stike

(pa čeprav na socialnih omrežjih) in si s tem dajati moralno podporo, da bomo skupaj zdržali te temačne dni.

ZAKLJUČEK

Nekateri imamo boljši, nekateri slabši učni uspeh, vendar se vsi želimo čim prej vrniti v šolske klopi, kjer bo vse lažje in lepše. Nekateri pogrešamo druženje, pogrešamo komuniciranje nasploh. Navajeni smo, da se med odmori in po šoli družimo. Zdaj je na tem področju velik primanjkljaj. Zato me skrbi, da bo celotna generacija postala bolj robotska – ne bomo se znali socializirati, komunicirati, kar pa je velik minus za družbo. Socialno življenje ni več isto, otroci postajajo vse bolj depresivni in nestrpni. Zato upamo, da se čim prej vrnemo v šolo.

V skupini smo sodelovali nekateri dijaki 1. Da:

- Karin Skutelj (organizacija skupine, anketa, uvod)
- Jernej Rakita (statistika ankete, anketa)
- Dženisa Balić (Posledice šolanja na daljavo)
- Blaž Gašparič (končni word dokument in anketa)
- Krištof Kožuh (Ocenjevanje znanja na različnih šolah)
- Teuta Thaci (Kakšen je uspeh v šolah pri pouku na daljavo?)
- Elma Makić (Uvod in zaključek)
- Maida Makić (Ali si delal preko ŠS, odkar poteka pouk na daljavo?)

Mentorica: Maja Fabjan